इत्युक्तास्ते ययुर्हृष्टा ब्राह्मणाः सर्वतो दिशं ।
नैव क्वापि प्रपश्यन्ति नलं वा भीमपुत्रिकां ॥ ५ ॥
ततश्चेदिपुरीं रम्यां सुदेवो नाम वै द्विजः ।
विचिन्वानोऽथ वैदर्भीमपश्यद्राजवेश्मनि ॥ ६ ॥
पुण्याहवाचने राज्ञः सुनन्दासहितां स्थितां ।
मन्दं प्रध्यायमानेन रूपेणाप्रतिमेन तां ॥ ७ ॥
तां समीक्ष्य विशालाक्षीमधिकं मलिनां कृशां ।
तर्कयामास भैमीति कारणैरुपपादयन् ॥ ८ ॥

सुदेव उवाच ।

यथेयं मे पुरा दृष्टा तथारूपेयमङ्गना ।
कृतार्थोऽस्म्यद्य दृष्ट्वेमां लोककान्तामिव श्रियं ॥ ९ ॥
पूर्णचन्द्रनिभां श्यामां चारुवृत्तपयोधरां ।
कुर्वतीं प्रभया देवीं वितिमिरा दिशः ॥ १० ॥
पौर्णमासीमिव निशां राहुग्रस्तनिशाकरां ।
पतिशोकाकुलां दीनां प्रशुष्कस्रोतां नदीमिव ॥ ११ ॥
विध्वस्तपर्णकमलां वित्रासितविहंगमां ।
हस्तिहस्तपरामृष्टां व्याकुलामिव पद्मिनीं ॥ १२ ॥
रूपौदार्यगुणोपेतां भाण्डनार्हाममण्डितां ।
चन्द्रलेखामिव नवां व्योम्नि नीलाभ्रसंवृतां ॥ १३ ॥
कामभोगैः प्रियैर्हीनां हीनां बन्धुजनेन च ।
देहं धारयतीं दीनां भर्तृदर्शनकाङ्क्षया ॥ १४ ॥
भर्ता नाम परं नार्या भूषणं भूषणैर्विना ।
एषा हि रहिता तेन शोभमाना न शोभते ॥ १५ ॥